ΤΟ ΦΙΛΙ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ κ. ΓΕΡΑΣ . ΜΠΑΡΖΟΥΚΑ

«Μέ ἕν φίλημα γεννώμεθα μέ ἕν φίλημα γεννῶμεν καί ἕν φίλημα — ὁπότε τελευτῶμεν»

Στόν καιρό μας ὅλα ἔχουν ἀλλάξει. Ἤθη ἔθιμα, συνήθειες νοοτροπίες, μόδες σέ τροχοφόρα, σέ πλεούμενα, σέ σπίτια καί σέ ποιά δέν ἔχουν ἀλλάξει. Καί στόν ἔρωτα. Τά ὡραῖα του καί τά ὁμορφα ἔχουν ἀλλάξει. Ὡς καί σ' αὐτήν τή γρίλια μέ τούς ἀναστεναγμούς καί μέ τά γκρινιάρικα τριξίματα μέ τ' ἀκομπανιαμέντα τῆς κιθάρας, τά ἔχουν κάνει ντισκοτέκ, ξενυχτάδικη μέ τουμπελέκια θορυβώδικα μέ πολλά ντεσιμπέλ.

Ἕνα δέν ἔχει ἀλλαξει, τό ΦΙΛΙ. Μπορεῖ μερικοί καινούργιοι νά λένε ὅτι τό φιλί καί οἱ γαρνιτοῦρες του εἶναι ρωμαντικές ἀνοησίες. Ἀπό καταβολῆς κόσμου, τό φιλί σάν ἀπό ραδιενέργεια ἐπλησίαζαν τά χείλη τῶν δύο φύλων — ἐκείνου καί ἐκείνης σφραγίζοντας μ' αὐτό ἐναγκαλισμένοι τόν ὅρκο τῆς αἰώνιας πίστης. Ὅπως δέχνει τό περηφημο καί πασίγνωστο στό ἄγαλμα τοῦ Αὐγούστου Ροντέν μέ τόν τίτλο «Τό Φιλί» πού θεωρεῖται ἕνα ἀπό τά ἀριστουργήματα τῆς παγκόσμιας γλυπτικῆς. Παθητικός ἐνα γκαλισμός καί ἡδυπάθεια. Ἄν καί ψυχρό τό ἄγαλμα πόσο ζεστό στή θωριά τό δέχνει. Στό ἀποκρύφωμα τοῦ ρωμαντικοῦ πάθους, πού δέν ἔλειψε σέ καμμιά ἐποχή καί σέ κανένα τόπο. Καί ἀπό τόν πίνακα τοῦ Φραντσέσκο Χαγιέζ, τοῦ 19ου αἰῶνα.

Ὑπάρχει, φιλί μεσαίων, βραχέων καί μακρῶν κυμάτων καί πολλῶν ὡρῶν διαρκείας ἀλλα πρόκειται περί ρεκόρ.

Γιά τούς νεαρούς ἐρωτευμένους, τό φιλί εἶναι τό πρῶτο βῆμα σ' ἕνα δεσμο. Ὅταν φιλιῶνται, ὅλοι οἱ χῶροι γι' αὐτούς εἶναι οἱ ἴδιοι. Ἡ μαγεία καί ἡ φλόγα τοῦ ἔρωτα βρίσκονται στήν ἡλικία τους. Καί ἀν τά χρόνια περνοῦν, καί τά μαλλιά ἀσπρίζουν, οἰένθουσιασμοί καί τά ὄνειρα φεύγουν. Ὅμως τό φιλί εἶναι πάντοτε σύμβολο, ἀγάπης, ἀκόμη καί στά βαθιά φθινόπωρα..

Τό φιλί ἔχει ποικίλες σημασίες. Ἐκτός ἀπ' τόν ἔρωτα, εἶναι καί τό φιλικό τό πατρικό τό μητρικό, τό ἀδελφικό το συγγενικό, τό θρησκευτικό, τό κινηματογραφικό. Καί τό ἐμπορικό ἀκόμα.

Τό φιλί ἀποτελεῖ, ὁπωσδήποτε, ἕνα σημαντικό στοιχεῖο ἐρωτικῆς διεγέρσεως τουλάχιστον, ὅπως γράφει κάποιος διανοούμενος εἶναι ὁ συνήγορος τόσον τοῦ ἔρωτος τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης καί τοῦ ξεσπάσματος μιᾶς σεξουαλικῆς ὁρμῆς. Τό φιλί ἀποτελεῖ, ὁπωσδήποτε, ἕνα σημαντικό στοιχεῖο κυρίως γιά τρεῖς, τουλάχιστον, ἀπό τίς αἰσθήσεις μας πού συμμετέχουν ἐνεργά σ' αὐτό: «Μέλι καί γάλα ὑπό τήν γλῶσσα μου» ἀναφέρει ὁ Σολομών στό «Ἆσμα Ἀσμάτων» χωρίς νά ὑπερβάλη πολύ, περιγράφοντας τή γεῦση ἑνός φιλιοῦ. Καί σύμφωνα μέ τήν ἄποψη πολλῶν σεξολόγων, τά ὁσφραντικά ἐρεθίσματα ἀποτελοῦν σημαντικό παράγοντα στήν ἐρωτική διέγερση καί παίζουν πρωταρχικό ρόλο. Αὐτό τό φιλί, πρό παντός στίς γυναῖκες στό λεγόμενο «ἀσθενές φῦλο» ὑπῆρξε πιό εὐάλωτο στίς ρωμαντικές τάσεις τό μαγικό κουμπί πού ἄνοιγε καί πού ἀκόμα ἀνοίγει ἕνα κόσμο πάθους τυλιγμένον σ' ἕνα σύννεφο...

Κι' ὅλα αὐτά, πάντοτε μέσα στά πλαίσια τοῦ γάμου, ὅπου τό φιλί ἦταν τό πρῶτο στάδιο σέ μιά ἀτέλειωτη σειρά ἐρωτικῶν ἐμπειριῶν.

Ἀντίθετα ἔξω ἀπό τό νόμιμο θεσμό ὑπάρχει ἡ ἁμαρτωλή μορφή μιᾶς σκοτεινῆς ἐρωτικῆς πράξεως πού τό φιλί θεωρεῖται πλέον ἀγοραῖο, ἄνοστο καί πολλές φορές σιχαμερό!

Πέρασε ἡ ἐποχή τῆς νοστιμιᾶς καί τῆς γλύκας τοῦ φιλιοῦ πού ἔδινε στή φαντασία τροφή ἀνάλογη μ' ἐκείνη πού σέ κεῖνες τίς γενιές, πού προσέφερνε τό φευγαλέο ὅραμα ἑνός ἀνασηκωμένου φουστανιοῦ μέ τήν παρουσία ἑνός ἀστραγάλου, τῆς δαντέλας ἑνός μεσοφορίου, ἤ τό ἄγγιγμα δύο χεριῶν.

Τή στιγμή πού δυό νέοι τῆς Βικτωριανῆς ἐποχῆς τολμοῦσαν ν' ἀνταλλάξουν ἕνα γρήγορο φιλί στό στόμα, ἐθεωροῦντο ἀρραβωνιασμένοι. Καί καλό θάταν νά πραγματοποιοῦσαν, τόν γάμο, αὐτή τή γρήγορη ἔνδειξη τῆς τρυφερῆς οἰκειότητας!...

Τό φιλί. Ἴσως, καμμιά φορά, τό «πρῶτο φιλί» νά κρατᾶ ἀκόμα τή ρομαντική γοητεία, τυλιγμένη μέσα στο ρόδινο πέπλο καί τ' ἀστράκια τῆς παιδικῆς φαντασίας.

Μά κεῖνες οἱ ἐποχές μέ τό «Ἔρως ἀνίκατε μάχαν» ὅπως ὁ Μιμίκος καί ἡ Μαίρη, ὁ Ρωμαῖος καί ἡ Ἰουλιέττα, ὁ Ἄρμάνδος μέ τή Μαργαρίτα, ὁ Μάφιος μέ τήν Ττιτίκα ὁ Ἀλφόνσος μέ τήν Ἐλβίρα κ.ἄ. τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πού χαρίζαν τά φιλιά τους μέ θέρμη καί μέ φλόγα μέχρι καί τῆς στερνῆς τους πνοῆς.

Ὅπως λέει καί τό παλιό ρομαντικό τραγουδάκι πού τό τραγουδοῦσαν οἱ πατεράδες μας καί μεῖς στά νεανικά μας χρόνια.

«Ἄν παρῆλθον οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι τῶν Ἐρώτων φαιδρά ἐποχή». Καί πολλοί νεαροί σήμερα τή φαιδρά ἐποχή τῆς ἀλλάζουν τό νόημα — τήν λέξη φαιδρά, τήν χαρούμενη κι' ὡραία, τήν λένε εἰρωνικά φαιδρά «ἀστεία ἐπιτόλαια». Καί ὅπως λένε τά λόγια τοῦ τραγουδιοῦ «Παρῆλθον» ἔτσι παρῆλθον καί τά ἁγνά ἔθιμα καί τά ὁμορφα ἤθη, μέ τίς πραγματικές ἀληθινές ἀγάπες πού τίς πλανοῦσαν καί ἐπισφράγιζαν μέτα φλογερά τους χείδη μέ τό φιλί τῆς αἰώνιας ἀγάπης.

Τώρα τό φιλί εἶναι λογιῶν —λογιῶν καί διαφόρων ἀποχρώσεων. Παρῆλθε τό φιλί τῶν κλειστῶν καί περιορισμένων καί κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Τό ἄλλοτε φιλί τό κρυφό, τόψι θυριστό, τό κλεφτό καί πονεμένο. Τώρα εἶναι τό φιλί τό ἐφήμερο τοῦ δρόμου, τό πονηρό καί ὕπουλο καί τό φιλί τῆς προδοσίας τοῦ Ἰούδα.

Μόνον τοῦ ἀγωτέρου τίτλου εἶναι γνήσια καί μένουν στή φυσικότητά τους.

ΑΜΑΞΙΔΙΟΝ κινούμενοι μέ μπαταρίαν 6 βόλτ σέ ἄριστη κατάστασιν, πωλεῖται σέ τιμή εὐκαιρίας. Πληροφορίες κ. Νικόλαον Λευθεριώτην Ἄσυλον Ἀνιάτων Πατρῶν, κάθε ἀπόγευμα.

ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΕΤΑΙ Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Πρόσφατα ἀκόμη, ἐκδηλώνοντας θετικά καί πάλι, τά, ἄλλωστε, γνωστά καί ἀποδειγμένα φιλεργατικά της αἰσθήματα —μέ σειρά εἰδικά νομοθετήματα, πού σύγχρονα καί ὀρθολογημένα, κατάρτισε τό ὑπουργεῖο Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν — ἡ κυβέρνηση ἀποκατάστησε ὁριστικά καί κατά τ ὀδικαιότερο τρόπο ρύθμισε ζωτικά αἰτήματα καί ἱκανοποιητικά πραγμάτωσε μακρόχρονες προσδοκίες τοῦ ἐργαζόμενου κόσμου τῆς χώρας. Ἔτσι: θεσπίστηκε ἡ 35ετία ὡς ὅριο γιά συνταξιοδότηση ὁποιου ἀποχωρεῖ ἀπό τήν ἐνεργή δραστηριότητα· αὐξήθηκαν σ' ἐνδεικνυόμενα ἐπίπεδα τά κατώτατα ὅρια μισθῶν καί ἡμερομισθίων ὅλων τῶν κλάδων ἐργαζομένων· ἰσχύει ἡ αὐτόματη ἑκάστοτε ἀναπροσαρμογή, τοῦ ὕψους τῶν συντάξεων κ.ἄ. παροχῶν, πού χορηγοῦν τά διάφορα ταμεῖα τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως βελτιώθηκαν ἐν γένει οἱ ὅροι καί κατασφαλίστηκε ἐλεύθερο τό δικαίωμα ἐργασίας· τέλος, ἄρχισαν καί ἄλλα εὐεργετικά μέτρα νά ἰσχύουν, ὅσον ἀφορά στήν προστασία τῆς ὑγείας καί περιθάλψεως, τήν ἐξασφάλιση οἰκογενειακῆς στέγης στούς ἐργαζόμενους κ.ἄ. συναφῆ.

Σέ συμπλήρωση, λοιπόν τῆς —πραγματικά ἱστορικῆς γιά τό κεφάλαιο τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας μας —ὅλης αὐτῆς πρωτοβουλίας τῆς κυβερνήσεως, ἔρχεται τώρα καί ἕνα νέο σχέδιο νόμου, πού συζητεῖται αὐτές τίς ἡμέρες στή Βουλή, γιά νά ψηφιστεῖ, ὅπου εὗρῆκε κιόλας εὐμενῆ ἀποδοχή ἀπό ὁλόκληρη τήν ἐθνική ἀντιπροσωπία γιά τήν ἀναγκαιότητα καί τήν οὐσιαστική σημασία του.

Πρόκειται γιά εἰδικό νομοσχέδιο, πού προβλέπει ἀπό τή βάση ἁπλούστευση τῶν διαδικασιῶν γιά τήν ἔκδοση συντάξεων ἀπό ὁλους τούς ἀσφαλιστικούς φορεῖς, πού ὑπάγονται στήν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Μέ τό νέο νόμο, ἁπλουστεύονται καί περιορίζονται στίς ἀπόλυτα ἀναγκαίες διαδικασίες καί εὐκολύνονται ἄμεσα τά χιλιάδες μέλη τῶν διάφορων ἀσφαλιστικῶν ταμείων νά συνταξιοδοτηθοῦν χωρίς χρονοτριβή καί γραφειοκρατικές διατυπώσεις, πού ἴσαμε σήμερα, ἀκόμη, ταλανίζουν, μά καί οἰκονομικά ἐπιβαρύνουν, τόν ὑπό συνταξιοδότηση ἐνδιαφερόμενο, ὄχι δέ σπάνια τοῦ δημιουργοῦν ἀληθινό ἄγχος ψυχῆς· ἀναγκάζοντάς τον, δηλαδή νά περιμένει γιά καιρό, ἔτσι πού κάποτε συμβαίνει καί νά ἐκλείψει στό μεταξύ ἀπό τή ζωή προτοῦ χαρεῖ τό δικαίωμα τῆς συντάξεώς του!

Μέ τό νέο νομοθέτημα θεσπίζονται πραχτικά καί ὀρθολογημένα μέτρα, πού θά καταστήσουν δυνατό, «ἀκόμη καί μέσα σέ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας», νά ἐκδίνεται ἡ ἀπόφαση συνταξιοδοτήσεως τοῦ ἐνδιαφερόμενου· καί πρός τοῦτο ὑπεύθυνος γίνεται ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος τοῦ οἰκείου ἀσφαλιστικοῦ ταμείου, πού ἡ διοίκησή του τόν ὁρίζει ὡς εἰσηγητή. Ὁ ὑπάλληλος αὐτός θά συμβουλεύεται, μόνο τά ἁπλουστευμένα δικαιολογητικά καί ἀποδεικτικά ἔγγραφα, πού ἤδη συζητιοῦνται νά προσκομίσει ὁ ἐνδιαφερόμενος, καί θά τοῦ ἐκδίνει ἀμέσως τή σύνταξή του.

Σέ περίπτωση τυχόν λάθους, λειτουργεῖ ὁ καταστατικός ἔλεγχος, πού θά τό ἀνακαλύψει· ἀλλά καί ὅταν ὁ ἴδιος ὁ συνταξιοδοτούμενος ἀνακαλύψει λάθος σέ βάρος του, ἔχει τό δικαίωμα νά προσφεύγει τόσο στό συμβούλιο τοῦ ἀσφαλιστικοῦ του ὀργανισμοῦ, ὅσο καί, ἀκόμη σέ διοικητικό δικαστήριο, ἀνεξάρτητα ἀπό τό χρονικό διάστημα πού διαπιστώσει τό λάθος, ἤ προσκομίσει νέα στοιχεία, πού δημιουργοῦν νέες προϋποθέσεις, γιά νά βελτιωθεῖ τό ποσό τῆς συντάξεώς του.

Ἔτσι, μέ τό ἀναφερόμενο νομοσχέδιο: περιορίζονται στό ἐλάχιστο τά ἀναγκαῖα πιστοποιητικά γιά τήν ἔκδοση μιᾶς συντάξεως· ἀποφεύγονται οἱ χρονοβόρες γραφειοκρατικές διατυπώσεις τῆς ὑπηρεσιακῆς κλίμακας, γιά νά προωθηθεῖ ὁ οἰκεῖος φάκελος τοῦ συνταξιοῦχου· ὁρίζονται ὑπεύθυνα ὀργανα, ἀνάμεσα στό προσωπικό τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων, ἀκόμη καί κατώτερου βαθμοῦ μή εἰδικοί ὑπάλληλοι, γιά νά ἐκδίνουν ἀποφάσεις συντάξεων, ἀναπτύσσοντας ἔτσι τό πνεῦμα πρωτοβουλίας καί τό αἴσθημα τῆς ὑπαλληλικῆς εὐθύνης· καί, τέλος, δίνονται στό συνταξιοδοτούμενο, ὅλες οἱ διασφαλίσεις, ὅτι σέ περίπτωση κακοῦ ἀναλογισμοῦ, ἔχει δικαίωμα μέ ἔνστασή του ἤ καί μέ προσφυγή στά διοικητικά δικαστήρια, νά ἀξιώσει τήν ἄμεση ρύθμιση τῆς διαφορᾶς, πού ἐνδέχεται λογιστικά νά προκύψει.

Αὐτές λοιπόν, οἱ ἐκδουλεύσεις καί οἱ ἐγγυήσεις— πού καί νομοθετικά ἤδη δίνονται στούς ἐνδιαφερόμενους νά συνταξιοδοτηθοῦν ἀσφαλισμένους, λυτρώνοντάς τους ὁριστικά ἀπό τό ἐναγώνιο αἴσθημα τῆς ἀμφιβολίας καί τῆς προσδοκίας — εἶναι νέες ἀποδείξεις τῆς φιλεργατικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως, πού τήν οὐσιαστική ἀξία τους εἶναι ἁρμόδιοτεροι νά ἐχτιμήσουν οἱ μυριάδες Ἕλληνες ἀσφαλισμένοι, πού ἐξασφαλίζουν ἔτσι γοργή καί ἀπόλυτη ρύθμιση τῶν συνταξιοδοτικῶν προβλημάτων τους!

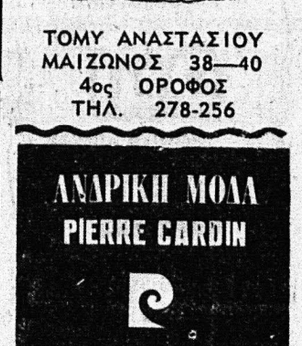

10 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΕΝΔΡΑ ΘΑ ΦΥΤΕΥΘΟΥΝ ΣΤΟ ΜΠ. ΑΥΡΕΣ

Οἱ «ΚΑΛΟΙ Ἀέρηδες» —ἔτσι θά μεταφραζόταν στά ἑλληνικά ἡ ὀνομασία τῆς Ἀργεντινῆς πρωτεύουσας Μπουένος Ἄϊρες» — ἀποκτοῦν ἕνα καινούργιο τεράστιο πνεῦμονα, πού φαίνεται πώς θά συμβάλει στήν ἀποκατάσταση τοῦ τόσο φρέσκου ὀνόματος της στά ἱσπανικά. Πρόκειται γιά μια νέα ζώνη δέκα ἑκατομμυρίων δένδρων, τά ὁποία θά φυτευθοῦν γύρω ἀπό τήν πόλη σ' ἕκταση 300.000 στρεμμάτων ἀπό προσχώσεις πού δημιουργήθηκαν μέ τή βοήθεια 7.000 τόννων σκουπιδιῶν ἀπό τά ἐννιά περίπου ἑκατομμύρια κατοίκων τῆς πρωτεύουσας. Τό ἔργο αὐτό διαρκείας εἴκοσι ἐτῶν, θά βοηθήσει στό καθάρισμα τοῦ ἀέρα τῆς πρωτεύουσας τῆς ἀτμόσφαιράς της, πού ρυπαίνεται ὅλο καί περισσότερο ἀπό τά κάθε λογῆς καυσαέρια. «Τό ἔργο αὐτό, ἀποτελεῖ λύση γιά τρία προβλήματα: τῆς διαθέσεως τῶ σκουπιδιών, τοῦ ἐμπλουτισμοῦ ἄγονων ἐκτάσεων καί τῆς δημιουργίας ἀπεράντων πάρκων» εἶπε ὁ Γκιλέρμο Λάουρα, προϊστάμενος τοῦ τμήματος δημοσίων ἔργων τῆς πόλεως. Καί πρόσθεσε: «Κάθε μέρα 130 τόννοι κάτιας καί στάχτης διοχετεύονται στήν ἀτμόσφαιρα ἀπό τούς νά θε λογῆς καυστῆρες καί ἀποτε φρωτῆρες τῆς πόλης, φθάνοντας στό Μπουένος Ἄυρες μέ ἀεροπλάνο βλέπει κι αὐτά τά σύννεφα ἀκόμη νά ἀλλάζουν χρῶμα!»